

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Napi 12.500 akció-ebédet ad a főváros*

Forrás:

Az Est

Bp

(Hely)

1928. 1. 27.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

362.54

Hely

Idő

'1928'

Személy

Helyzám

362.54 1928

Napi 12.500 akció-ebédet ad a főváros

Gyermekeknek heti 24 fillérért, felnőtteknek 1.40 pengőért — A gyermekhalandóságot 7 és fél százalékkal nyomta le a tejakció

— Az Est tudósítójától —

Inségakciók!... Ez a szó nem azokatlan a háború és forradalmak utáni Budapest lakosságának: sajnos, megtanultuk, mint gyűjtőnévét az étkezési, tej-, felruházási, csecsemő-kelengye-, tüzelőanyag-, házipari foglalkoztató-, dunai életmentő-akcióknak.

Elség, ágrólszakadtság, munkanélküliség, ezek nyomják ma rá helyegüket a megcsúszott ország fővárosára. Az inség enyhítése már nem maradhat meg egyesek feladatának s a főváros segítségére sietett a nyomorba jutott lakosságnak. Ma már a főváros több mint kétfélmillió pengőt költött egy évben a különböző inségakciókra.

Nagyjelentőségű szociális munka az, amit a főváros az inségakciók útján végez — mondotta munkatársunknak Liber Endre tanácsnok, akinek hatáskörébe tartoznak a különböző inségakciók. — Hogy csak egy adattal alátámasszam ezeket az akciókat fontoságát, utalok a tej-akcióra. Mikor 1924-ben megindult a tejakció, a csecsemőhalandóság 18 százalék volt. A tejakció következtében a csecsemőhalandóság lényegesen csökkent, úgyhogy 1927-re a 18 százalékos halandóság 11,5 százalékra esett.

Óriási ráfizetések

— Az inségakciók természetesen nagy terhet jelentenek a fővárosnak. Az étkeztetési akció kiadásai például egymillióháromszázhuszezer pengőre rúgnak, amivel szemben az előirányzott bevétel csak kétszázhatvan ezer pengő. A főváros tehát csak erre az egy inségakciójára több mint egymillió pengőt fizet rá. A tejakciónál is 300.000 pengő a ráfizetés, a felruházási akciónál 120.000 pengő. A dunai életmentési akció is 30.000 pengőjébe kerül a városnak s ezekhez a kiadásokhoz járulnak még a Stefánia Szövetségnek segélyképpen adott 36.000 pengő és más, a fővárossal együttműködő szociális intézményeknek segélyei. Budapest nyomorának enyhítésére az inségakciókra elköltött kétfélmillió többszöröse is elkelne, a székesfőváros anyagi helyzeté azonban sajnos nem teszi lehetővé, hogy nagyobb összeget fordítsunk a célra.

A legnépszerűbb akció

A főváros inségakcióit között a legnépszerűbb és legfontosabb az étkeztetési akció. A tanácsnok elmondja, hogy ezt az akciót 1919-ben az amerikaiak indították meg

a főváros segítségével. 1922-ben az állam vette át az amerikaiaktól az étkeztetést, a berendezést és személyzetet azonban továbbra is a főváros adta. Mikor azután 1924-ben engedélyezték az inségadót, az étkeztetési akciót teljesen a főváros vette át. Jelenleg hatvan helyen, többnyire iskolákban, van étkezője az akciónak.

12.500 ebédet készítenek naponta.

6000 iskolásgyermek és 6500 felnőtt kap ebédet minden nap, a gyermekek heti 24 fillérért, illetve, ha vasárnap is igénybe veszik a konyhát, 28 fillérért. A felnőttek hat napra 1.40 pengőt, hét napra 1.60-at fizetnek, 2500 felnőtt azonban teljesen ingyen kap ebédutalványt a kerületi előjáróságokon.

A tanácsnoktól eltávozva dr. Flaxmayer József tanácsjegyző kalauzolásával, aki ellenőre az ebédeltetési akciónak, meglátogattuk a főváros néhány népkonyháját. Erdekessé és elszomorító az, amit a helyeken látni lehet. Főleg egyetemi hallgatók, B-listás tisztviselők veszik igénybe a népkonyhai ebédeket, de

napszámostól méltóságos asszonyig

minden társadalmi osztályba tartozót meg lehet találni a népkonyhák abrasznelküli deszkasztalai mellett.

A népkonyha menüje

Kisfőzőkúccai előjáróság épületébe vezet első utunk. Negyszázhárom felnőtt ebédet itt minden nap. Krumplileves és paszírozott borsófőzelék az ebéd. 24 fillérért kerül mindössze. Kétszer hetenként leves, főzelék és kenyér az

ebéd, kétszer leves, tészta és kenyér, hetenként kétszer pedig leves, hús, főzelék és kenyér, amit vasárnap meg tésztával is megtoldanak.

A népkonyha vendégei gyorsan és szótlanul esznek. Csönd van, szinte áhitatos csönd...

Az egyik asztalnál finom külsejű, őszhajú hölgy ül. Méltóságos asszony. A férje miniszteri tanácsos, kincstári jószágigazgató volt. A veje országgyűlési képviselő.

— Hogy van megelégedve, méltóságos asszonyom, a kózztal? — kérdezzük.

— Hát Istenem!... — sóhajtja — az enniyaló jó, esend és nend van s igazán csak halds lehetek, hogy itt ebédelhettek. Francia, angol, olasz és német nyelvre tanítok, ebből tartom fel magam. Persze, idős asszony vagyok, nincsen is oly sok tanítványom, úgyhogy igazán nem tudom, mihez kezdenék, ha nem lehetne itten ebédelni.

A szomszéd asztalnál egy járdabíró özevve ül.

Asztaltársa megmondja a nevét: Frank Gusztávnénak hívják. A férje nagykereskedő volt, házának volt Nagyszébenben. Mielőtt a románok bevonultak Szebenbe, eladta házat és Pestre költözött. A pénz elcsúszott, elértéktelenedett s most a népkonyhára jár ebédelni.

A váci úti népkonyhán

A következő étkeztetőhely, amelyet ezután megleltünk, a Váci út 61. szám alatti iskolában van. Itt 310-en ebédelnek naponta, köztük 160 gyerek.

Lent az alagsorban vannak az étkezőtermek. Hosszú asztalok mellett hét-nyolc éves kislányok ülnek, hátukon iskolatáskával. Ke-

züket imára fűlesolják össze és elnyújtott, éneklő hangon mondják kórusban:

*Jöjj el, Atyám, légy vendégünk,
Áldd meg, amit adtál nekünk!*

Hatalmas fazekat hoznak be s a csöppsegek libasorban topogva, a csajkákat odanyújtják az ételadagokat osztogató felügyelőnek.

— Nagy jótétemény ez az ebédeltetési akció, — mondja a felügyelő hozzánk fordulva — *jótétemény a gyerekek számára s főleg jótétemény a szülőknek, akiknek nagy része nem tudná előteremteni az ebédet gyermeke számára.*

— *Hatnapi ebédért 24 fillért kell csak fizetni, de*

vannak szülők, akik sirva jönnek el ide, mert még a heti 24 fillért sem tudják előteremteni.

Az ebéd végén, ismét összekulcsolódnak a kis kezek s ismét kórusban felhangzik az evés után háláadó imádság:

*Aki ételt-italt adott,
Annak neve legyen áldott...*

A nyári hónapokban kevesebb ebédet készítenek, mint a téli nyolc hónapban. Nyáron csak 1000 ingyen ebédet osztanak szét s azonkívül 2000 felnőtt és 2000 gyermek kap ebédet a fővárosi népkonyhákban.

B

Sz

C

Kislányok ebédelőtti imája...

Szegény asszonyok, akik haza viszik családjuknak az ételt

tályozás

házyomda 1926 — 8891